

Ιδιοκτήτης και 'Αρχισυντάκτης ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΑΡΙΘ 255—ΤΟΜ Ε

ΑΘΗΝΑΙ, Τρίτη 28 'Απριλίου 1892

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ 'ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ'

Οι νέοι συνδρομηταί του «Βρεττανικού 'Αστέρος» οι γενόμενοι από την 20 'Απριλίου παρόντος έτους λαμβάνουν δωρεάν δεδεμένον τον «Βρεττανικόν 'Αστέρα» των 25 μηνών δηλ. από της έναρξώς του 20 'Οκτωβρίου 1891 μέχρι 20 'Απριλίου 1892, επίσης και τους πέντε τόμους των «Νόθων Τέχνων», θέλουσι δέ λάβει δωρεάν και τους επίλοιπους τέσσαρας τόμους των Νόθων Τέχνων, όταν δημοσιευθώσιν.

'Η συνδρομή προκληρωτέα δι' έπιταγής προς τον κ. Στέφανο Ξένον δραχμάς δια τό έσωτερικόν, τριάκοντα πλέον των ταχυδρομικών τριών και ήμισυ δραχμῶν, δια τό έξωτερικόν δραχ. 45 χρυσῶς πλέον των ταχυδρομικών δραχ. χρυσῶς 5. 'Η συνδρομή των νέων συνδρομητῶν αρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας πληρώσων τήν συνδρομήν των διαρκεί δέ δώδεκα μήνας.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

'Ενταῦθα και ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια δρ. 30 ἔξαι. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

'Από τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου 25 'Απριλίου μέχρι τῆς 3ης Μαΐου ὁ ὑποψήφιος βουλευτής κ. Στέφανος Ξένος, δέχεται ἐν τῷ γραφεῖν τοῦ Βρεττανικῦ 'Αστέρος τοὺς κ. κ. ψηφοφόρους.

'Οδὸς Προαστείου ἀριθ. 8.

ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΔΙΟΝ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ.

Α

Λ α ε τ ῆ ς Π ρ ω τ ε υ ο υ ς η ς κ α ι τ ῆ ς
'Α τ τ ι κ ῆ ς.

Μὴ πλανᾶσαι, διὰ τῶν δανείων θ' ἀποφυγῆς τὴν χρεωκοπίαν.

Μὴ πιστεύης ὅσα σοὶ γράφουν περὶ τῆς ὑψώσεως τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις τῆς Εὐρώπης.

'Εκτὸς τῶν ἰδιαίτερον πληροφοριῶν μου ἐξ 'Αγγλίας γνωρίζω διὰ τῶν τακτικῶν εβδομαδιαίων οικονομολογικῶν ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου ὅτι οὔτε μείαν ποιοῦσι τῶν χρεωγράφων μας ἀλλ' οὔτε τῆς ἰδίας 'Ελλάδος.

Σὲ ἐξαπατοῦν, σὲ φανακίζου οἰκτρῶς λαε! ὅσοι σοὶ ὑπόσχονται ὅτι θὰ φέρουν μὲ τὰ δάνεια τὸν χρυσοῦν αἰῶνα ἐν 'Ελλάδι.

Τίποτε! θὰ σοὺ φέρουν περισσοτέρους φόρους και μεγαλειτέραν τοκογλυφίαν και ἀκρίθειαν.

Σὲ ἐξαπατοῦν ἀγυρτικῶς ὅπως ἀφαρπάσουσ τὰς ψήφους σου, ἐνῶ τίποτε ἄλλο δὲν θὰ φέρωσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου ἢ τὴν χειροτέραν θέσιν σου, ἀθλιότητα, μεγαλειτέραν φορολογίαν, τὴν μαυρὴν χρεωκοπίαν, τὴν κοκκίνην ἐπανάστασιν.

Θὰ μὲ ἐνθυμηθῆς πολὺ συντόμως λαε! ἀλλὰ πρέπει τότε νὰ μὲ ἐνθυμηθῆς.

Οἱ χρεωκοπημένοι και ὡς εἰλωτες φορολογούμενοι λαοὶ και ὡς σκλάβοι ψηφοφοροῦντες λαοὶ ὅπου οἱ ἀρεντάδες των τοὺς διατάζουν ἢ ὀδηγοῦν οὔτοι μὲ δάνεια και φόρους δὲν σώζονται λαε. Οὔτοι μὲ ψευτοοικονομίας δὲν δύνανται πλέον νὰ σὲ σώσουν λαε διότι εἶνε ἀργά.

Θὰ σωθῆς μόνον πωλῶν ἀκριθὰ τὰ σπάνια προϊόντα σου ἐὰν ταῦτα εἶνε ἐπιζήτητα, λαε τῆς 'Ελλάδος, ἐὰν ἀναγκαῖα και ἐὰν ἔχωσι τοιαύτην μοναδικὴν ἀρετὴν ὅπως τὰ πωλῆσης εἰς τὴν τιμὴν τὴν ὅποιαν ἐπιθυμεῖς, διότι εἶνε ἐπιζήτητα

και διότι ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ κάμῃ ἀνεῦ τούτων.

Σὺ λαε τῆς 'Ελλάδος ἔχεις τοιαῦτα διάφορα σπάνια προϊόντα και δορυκὰ και μέταλλα δι' ὧν δύνασαι νὰ θαυμάσης τὸν οικονομολογικὸν κόσμον, ἀλλ' οἱ φανατίσαντές σε θὰ σὲ χρεωκοπήσουν, ὄχι πρὶν τὰ χρησιμοποίησης, ἀλλὰ πρὶν οἱ ὀφθαλμοὶ σου τὰ ἴδωσιν, πρὶν ἐγνωθῆς ὅτι ἔχεις τοιαῦτα, πρὶν τὰ ἀσφραθῆς και τότε ὄχι μόνον θὰ χρεωκοπήσης ἀλλὰ θὰ γίνῃς τὸ παίγνιον τῆς Εὐρώπης ὅλης, ἢ βλακία σου θὰ μένην ἐν τῇ ἱστορίᾳ παραδειγματική.

Λ α ε τ ῆ ς π ρ ω τ ε υ ο υ ς η ς κ α ι τ ῆ ς
'Α τ τ ι κ ῆ ς.

'Αρχίζω πρῶτον ἀπὸ τὴν κορινθιακὴν σταφίδα. Εἶνε ἐν ἐκ τῶν σπανίων προϊόντων σου. Εἶνε ἕνας μεγάλος πλοῦτος, ὁ μεγαλιτέρος και σπανιώτερος πλοῦτος τῶν ὁποῦν ποτὲ ἔθνος εἶχεν. Εἶνε εἰς κολοσσαῖος πλοῦτος, βάσις δέκα ἄλλων πλουτολογικῶν βιομηχανικῶν ἀνεξάντλητων πόρων σου, ὅπως τῶρα τετραγωνικῶς θὰ σὲ τὸ ἀποδείξω. Εἶνε πλοῦτος ταχυδρόμος δι' οὗ ἐντὸς δώδεκα μηνῶν τὸ κράτος χρεωνεταί, κερδίζει μεγάλην ἐθνικὴν πίστωσιν ἐν Εὐρώπῃ και δανείζει ἀντὶ νὰ δανείζεται.

'Εὰν εἶχεν ἀντὶ τῆς 'Ελλάδος ἀλλὰ κράτος τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα και ἐὰν τὸ κράτος τοῦτο εἶχε πέντε ἑκατομμύρια 'Ελληνας ἐντὸς τῶν σπλάγγων τῆς Τουρκίας και ἕνα μεγαλοφυᾶ ἄνδρα, Τουρκία σήμερον δὲν ἤθελεν ὑπάρχει εἰς πείσμα τῆς Ρωσίας και ὅλης τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ἠθέλομεν πρό πολλοῦ εἶσθαι ἐντὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως και οὔτε βουλγαρικὸν σχίσμα

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ιε'

Έν αλήθες δράμα

Ακτίς χαρής και έλπίδος έλαμψεν έν άκραι επί του προσώπου της.

Τά χείλη της επανέυρον την χροιάν των και τό σχήμα των, έμειδισαν ειρωνικώς και έκραξεν μετ' ου μικρόν . . .

— Ποιος διάβολος είνε εις τόν πυθμένα της σκευωρίας ταύτης, τις καταχθόνιος διάβολος ! . . . όχι ! ο συνταγματάρχης Καραδός δέν υπογράφεται ούτω ! Έξέτασον τάς επιστολάς του μ' όλον ότι είνε ως τό γραψιμόν του και ως την υπογραφήν του.

Υπογράφεται ή Έδουάρδος Καραδός, ή Ε. Α. Ρ. Καραδός τούτέστι Έδουάρδος Άλγερών Ροβέρτος Καραδός. έπειτα διά τι να μή σε δώσω τάς πληροφορίας ταύτας προφορικώς και έμπιστευτικώς; προς τι να σε πέμψη την επιστολήν ταύτην τυπωμένην και ουχι χειρόγραφον άφου άπαξ υπογράφεται. εκτός αν έχη σκυπόν να κυκλοφορήση πολλάς τοιαύτας ή ν' άρνηθή την υπογραφήν του και έκφραση άγνοιας των κατηγοριών τούτων . . .

Οποιοσ άληθής όνος είνε ! ποτέ ! . . . ποτέ ο συνταγματάρχης θέτω την κεφαλήν μου στοίχημα δέν έσύνθεσε τό έγγραφον τούτο μ' όλον ότι άγνοώ έτι τά διαλαμβανόμενά του. Άρες με να τό αναγνώσω.

Μετά προσοχής οίαε ή μήτηρ διατρέχει την του ναυαγήσαντος υίου της επιστολήν τόν όποιον πρό πολλού νομίζει τεινέωτα τό άνεγίνωσκε ήσύχως και λεπτομερώς.

Ο Έλλην Ιππότης ήναψεν έν σιγαρέτον και καπνίζων κατεγίνετο να διακρίνη επί του προσώπου της τάς έντυπώσεις της διηγήσεως εκείνης.

Μηδόλωσ πριν έσυλλογίσθη ότι ο συνταγματάρχης δέν υπέγραφεν ούτω, ότι ο συνταγματάρχης αν ήτο αλήθως ο χορηγός των πληροφοριών εκείνων ήθελε προφορικώς και έμπιστευτικώς τάς διακοινώσει και ουχι τυπώσει έν όμοιον τυπωμένον ύπόμνημα με την υπογραφήν του όμοιάζον έγκύκλιον ήν έπεμπε και προς έτερον. Κατ' αυτόν τόν τρόπον ήτο τιμωρητέος μετά βαρείας ποινής. "Αν τούτο άφώρα την έσχάτην προσάδα του λιθοστρώτου και πάλιν ήτο καταδικωτός πολύ μάλλον κρυφήν έταίραν διερχομένην ένώπιον του κόσμου ως κυρία έντίμου διαγωγής. Αηξάσθη την άνάγνωσιν έφώνησεν ή Λαίε ! σείουσα την κεφαλήν.

— Άνευ εξαίρεσεως είνε τό άχρειέστερον και κακοηθέστερον φυλλάδιον ο ειδον ποτέ οι όφθαλμοί μου. Είς χοίρους αν έγνωρίζε να γράφω δέν ήδύνατο να ρίψη επί του χαρτίου δυσειδεστέρας τούτου άκαθαρσίας . . . Τά ένδιαλαμβανόμενα ένταυθα παύουν πλέον από τό να είνε βδελυράι και κακεντρεχείς συκοφαντίαι. είνε αυτόχρημα άθρόαι ώζώδεις άκαθαρσίαι, τάς όποιάς όχι μόνον ή χείρ του συνταγματάρχου Καραδός αλλά και ένός έτι μη Τζέντλιμαν άμφιβάλλω αν ήδύνατο να γράψη. Δέν αισχύνεσαι να τάς πιστεύης; παρακαλώ θεώρησόν με καλώς. Ομοιάζω τάχα γυναίκα Ικανήν διά πάντα ταύτα; Μα την Νέμεσιν ο άνθρωπος όστις έσύνθεσε τό ύπόμνημα τούτο πρέπει να έγνωρίζε τόνεϋπιστον και φιλύποπτον χαρακτήρα σου περισσότερον έμού όπως

καταστρώση τάς άκαθαρσίας ταύτας μετά τοιαύτης χρυσογραφίας. Δύνανται αυτά να ρίψουν εις μανίαν τόν έγκέφαλον ένός άνδρός και τυφλώσουν τούς όφθαλμούς του. Πώς τό έλαβες; τις σε τό έπέδωσεν Θεέ μου ! δέκα τοιαύτα αν διαιμοιράσθησαν εις τόν κόσμον είμαι γυνή καταστραμμένη. Δύναιμαι να όμώσω εις ότι έχω ιερώτατον ότι είμαι άθωοτάτη, τις ποτέ θα δυνήθη ν' άποτρέψη τόν κόσμον από τό να μή δώση πίστιν εις μέρος τούτων των συκοφαντιών.

Οποιοσ μοχθηρότατος και καταχθονιώτατος κακούργος, όποιοσ τρισυλιτήριος και έναγής ο μετά σατανικής ύπομονής γράψας ταύτα.

Θά πέμψω πάραυτα διά τόν συνταγματάρχην Καραδός να έλθη άποψε ένταυθα . . . Η ύπόθεσις αύτη είνε ζωή ή θάνατος δι' έμέ . . . τις σ' έπέδωσε κύριε τό καταχθόνιον τούτο έγγραφον, έπερώτησεν αύτη ουχι πλέον θεατρικώς και μετά προσποιημένης θλιψέως αλλά δι' αληθούς σπαραξικαρδίου άγανακτήσεως.

Έν τή καρδιά της Άννης Κίερμαν υπήρχε μια άρετή.

Μεγίστη φιλοτιμία ο κόσμος να μή πληροφορηθή τάς έν τή κρυφή άσχημοσύνας της, άπειρος φιλοδοξία ν' άναθή τάς τάξεις της έντίμου κοινωνίας και μέγας τρόμος μη και πάλιν κρημνισθή έν τή βορβόρη των δρομάδων έν ή άλλαχού είδομεν ότι κορασίς είχε καταδυθισθή. Έταίρα τάς κλίσεις και τά έργα ουχι μόνον έριαύχην άπέκρουε τό έπαγγέλμα αλλά και έφρόνει δυναμένην να άπομακρυνθή τούτου άρκει να ήγκυροβόλει ως νόμιμος γυνή παρ' άνδρι όστις να χορηγή προς ταύτην τά έξοδα της πολιτείας της, πάθος δευτερεύον της καρδιάς της. Είς τόν ήρωα ήμών εύρε τόν άνδρα ον ήρατο πλην ουχι και τόν χορηγήσαντα τά έξοδα της πολυτελείας. Ταύτα έσκόπει να προσπορίζεται εκ των ταμείων σου Δουκός Π . . . και του βαλκαντίου του Ουγκρου πρίγκιπος Βαθυπέτρου τάς μόνας δύο σχέσεις άς διεννοείτο έν μεγίστη εχεμυρία να διατηρήση. Έν τή λογική αύτης δέν έώρα ούδέν άμάχημα εις τούτο, διότι οι εύγενείς ούτοι κύριοι ήσαν πεπερασμένης ήλικίας και διότι τούς έφιλοδώρει διά των θελητήρων της και ουχι διά του έλαχίστου σταγόνας της καρδιάς της. άναμνήσεις διά τούτους δέν έφευγον, τούς έλησμόνει ως έλησμόνει και την άναίσθητον άσχημοσύνην της. Μία ιδέα γοργώς διήλθε την στιγμήν ταύτην εκ της διανοίας της, ότι ο τυπώσας τό ύπόμνημα τούτο πιθανόν να έπιμψεν έν άντίτυπον προς έκαστον μνημονεύόμενον έν τούτω.

Η άπελπισία κατέδυσε πλησίστιος έν τή ψυχή αύτης. Τούτου ένεκεν όμίλει δι' αληθούς συγκεντρωμένης άδημονίας ήν βαθέως ήσθάνετο ουχι ως άθώα διότι αι κατηγορίαι δέν ήσαν ψευδείς αλλά διότι ο φιλέκδικος κατήγορος έστησε τάς παγίδας του πανταχόθεν όπου και αν έστρεφε την κεφαλήν όπως την συλλάβη όλόσωμον.

Ο κ. Σκοπελίδης ούτινος ή καρδιά ήτο έπίσης συντετριμμένη και όστις ήρχισε να ένθυμητε τάς συκοφαντίας άς ο Πριτη-Κόκης και ο κ. Μανουέλος έξέφρασαν έναντίον της έναρέτου Κομισής Δέ-Βέρ-Λα-σχετώ και ένεκα τούτων άπεσπάζθη εκείνης ύποπτεύθη ότι πιθανόν εκ της χειρός ένός τούτων να προήρχετο και τό παρόν ύπόμνημα, διό έδιηγήθη τις και διά τίνος τρόπου ένεχειρίσθη προς τούτον.

— Ο Ταγματάρχης Φίλιψ ! πανάγαθε Θεέ ! τις έστι ο ταγματάρχης ούτος ! . . . υπήρχε κάτι τι αλώπεκος εις τούτον . . . όποιον άπόκρυφον μέλαν . . . δέν πρέπει να έπέμψθη ένταυθα υπό του συνταγματάρχου Καραδός . . . μία αιτία περισσοτέρα όπως πέμψω διά μιας εις Λονδίον και προσκαλέσω τόν Συνταγματάρχην. Θά του γράψω επιστολήν θέλεις την άναγνώσει και αν έλθη υπάγομεν όμου εις τόν σύλλογον του εις τόν οίκον του όπως ένώπιον της συζύγου του ζητήσω μίαν Ικανοποίησιν . . . Ο ταγματάρχης Φίλιψ έξ ου ήγόρασα τούς άδάμαντας έπέμψθη με την επιστολήν ταύτην . . . έπειτα διατί να μή την έγχειρίση ένώπιόν μου . . . διατί να προσποιηθή ότι την έλησμόνησεν έν φ' ώφειλε εισερχόμενος να την έγχειρίση μετά του έπισκεπτηρίου του συνταγματάρχου ως εισαγωγών . . . είνε δυνατόν ο συνταγματάρχης να του ειπεν να σε ειπή αν τό έγκρίνης να την δείξης προς την σύζυγον σου . . . τούτο Ισα Ισα είνε άπόδειξις ότι ο συνταγματάρχης δέν είνε ο πλοκεύς της καταχθονίου ταύτης ύψης διότι άφου τσαύτας έγραψεν άκαθαρσίας ήδύνατο

(Ακολουθεί)

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΓΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Αλληγορική και παραβολική εικών της παρούσης καταστάσεως της Ελλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ'

Δεύτερον θέαμα των πατέρων του έθνους.

να ρίψωσι τό ύπουργείον . . . ολίγον έλειψε να τούς έγκαταλείψω και άμέσως να δώσω την παραίτησίν μου.

— Έχεις περισσοτέραν φρόνησιν όπως κάμης τοιούτόν τι, επέ μοι λοιπόν συντόμως εις τί βασίζονται αι άπαιτήσεις των.

— Έν πρώτοις ζητούν την άμεσον μετάθεσιν τριών προέδρων και δύο έφετών, έπειτα να δοθή χάρις εις διαφόρους κακούργους

— Τίνες είνε οι πρόεδροι; έξάγων μικρόν χαρτοφυλάκιον εκ του κόλπου του ειπεν ο ύπουργός άναγινώσκων τινάς σημειώσεις του. Έπί του προσώπου του συγχρόνως άνεφάνη νέφος άνησυχίας.

— Πρόεδρος Παπακοπρίδης, πρόεδρος Στραβοδικίδης, πρόεδρος Κατασταλαγμένος.

— Να μή μου σαλήσης τόν Κατασταλαγμένον, διά τούς άλλους δύο κάμε ότι θέλεις. Ο Κατασταλαγμένος είνε εισηγητής μιας μεγάλης δίκης του φίλου μου Κατατζακισμένου ούτινος τά οικονομικά εύρίσκονται εις φορικήν κατάστασιν ένεκα της δίκης αύτης. Τόν έβοήθησα δανείζων προς αυτόν μεγάλη ποσά . . . παρατηρείς λοιπόν πόσον ένδιαφέρομαι. Ο πρόεδρος ούτος ύπεσχέθη να εκδώση την προσεχή έβδομάδα όριστικήν τελεσίδικον άπόφασιν υπέρ του φίλου μου όπως πάραυτα πλειστηριασθώσι τά κατασχεθέντα κτήματα του άντιπάλου του. παρατηρείς λοιπόν τό άδύνατον της μεταθέσεως αύτης φίλτατε Αϊαν.

— Ένωώ κάλλιστα κ. ύπουργέ άλλ' ιδού τί συμβαίνει. Άντιδικος του κ. Κατατζακισμένου είνε ο κ. Κατακουρευμένος. Ούτος πιθανόν ύποπτευθείς τι έθεσε τούς δύο μεγαλοσχήμονας βουλευτάς τόν κ. Κουρσευτήν και κ. Κουτουλημένον να υπάγωσι κατ' ευθέαν εις τόν κ. πρωθυπουργόν και δέν γνωρίζω πώς τόν έπεισαν και τούς έδωκε να μοι φέρουν τάς ολίγας αυτάς λέξεις.

Κύριε Αϊαν Υποδουλιδη.

Να μετατεθή αύθημερόν ο πρόεδρος Κατασταλαγμένος.

Ο πρόεδρος

Άπις Βούς.

— Αύθημερόν . . . τούτο δέν γίνεται . . . μετάθεσον ένα άλλον άντ' αυτού τόν Παπακοπρίδη ειπεν ο ύπουργός της Δικαιοσύνης όλος τρέμων εκ της άγανακτήσεώς του.

— Πώς δύναμαι να κάμω τό τοιούτον άφου ούτω διατάττει ο κ. πρόεδρος.

— Ιδού κυρά Ευρώπη πώς εξευτελίζονται και μηδενίζονται έν Ελλάδα οι ύπουργοί, μειδιών ύψηλοφώνως έκραξεν ο Διάβολος.

— Έγώ είμαι ο άρμύδιος ύπουργός. Θέλω δε ιδεί έντός της ήμέρας τόν κύριον πρόεδρον και τόν εξηγήσω ότι θα τόν μεταθέσω έντός ολίγων ήμερών άλλ' αύθημερόν είνε άδύνατον εκτός εαν πρέπει να χαλαρώσωμεν την ύπηρεσίαν, έλεγεν ο κ. ύπουργός της Δικαιοσύνης περιπατών όλος άνήσυχος από γωνίας εις γωνίαν του δωματίου του.

— Άλλ' όταν τά συμφέροντα της κοινωνίας άπαιτούσι διά των αντιπροσώπων της να χαλαρωθή ή διαφθαρή ή ύπηρεσία τί δύναμεθα να κάμωμεν ; . . . παρατηρείτε όπως διατάττει τόσον λακωνικώς και

άκολουθεί.